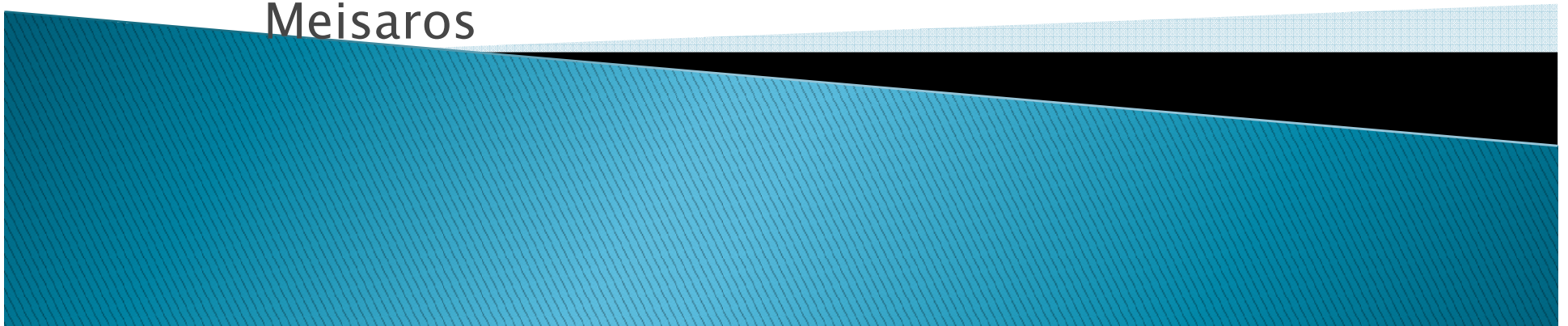

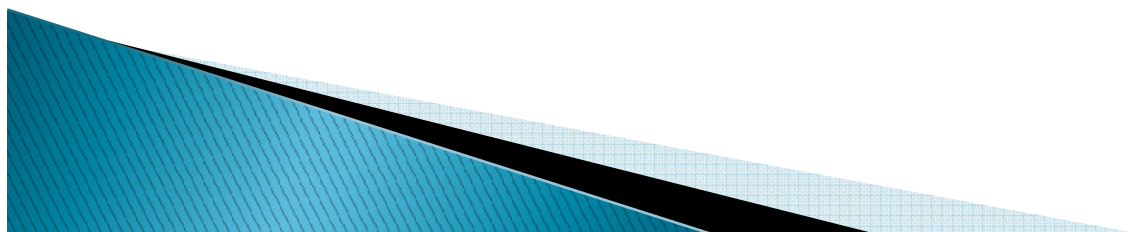
Regele carol II

Emanuel
Meisaros

Viata

- ▶ Carol al II-lea al României (n. 15 octombrie 1893 – d. 4 aprilie 1953) a fost regele României între 8 iunie 1930 și 6 septembrie 1940. Carol a fost primul născut al viitorului rege Ferdinand I al României și al soției sale, principesa Maria, dobândind prin naștere titlul de *Principe de Hohenzollern-Sigmaringen* (transformat mai târziu de Ferdinand în *Principe al României*). După accederea la tron a părinților săi a devenit *Principele moștenitor Carol al României*. S-a remarcat, în timpul Primului Război Mondial, prin dezertarea din armată și căsătoria ilegală cu Ioana Lambrino, ceea ce a avut drept urmare două renunțări la tron, neacceptate de tatăl său. După dizolvarea acestui mariaj, a făcut o lungă călătorie în jurul lumii, la capătul căreia a cunoscut-o pe principesa Elena a Greciei, cu care s-a căsătorit în martie 1921, cuplul având un copil, pe principele Mihai. Carol și-a părăsit familia și a rămas în străinătate în decembrie 1925, renunțând din nou la tron și trăind în Franta cu Elena Lupescu, sub numele de Carol Caraiman. Mihai a moștenit tronul la moartea regelui Ferdinand, în 1927.

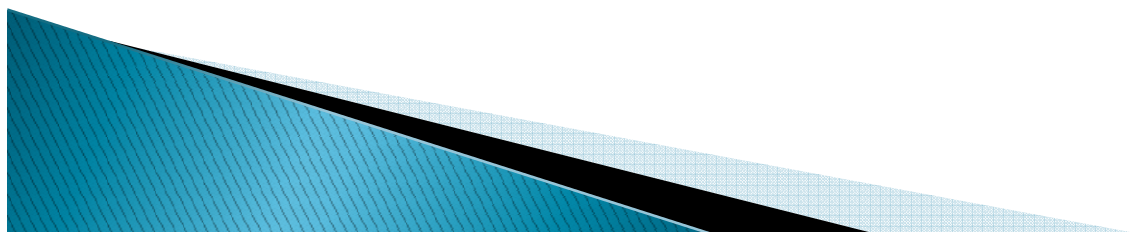
Domnia

- ▶ În contextul politic creat de moartea regelui Ferdinand și cea a lui Ionel Brătianu, cât și de lipsa de fermitate a regenței conduse de principele Nicolae, Carol s-a întors în 1930 în România, detronându-și propriul fiu. Domnia lui a fost marcată la început de efectele marii crize economice și financiare. Carol a fragilizat sistemul de partide, numind adesea la guvernare facțiuni minoritare ale partidelor istorice și cochetând cu idea unor guverne de concentrație națională, precum guvernul Iorga-Argetoianu. De asemenea, a permis formarea unei camarile corupte în jurul său, sub patronajul Elenei Lupescu. Către sfârșitul anilor '30, situația politică internă s-a deteriorat sub influența situației internaționale și a acțiunilor regelui, în 1938 fiind instaurată dictatura regală (prin înlăturarea constituției din 1923 și desființarea partidelor politice, înlocuite cu un partid unic, Frontul Renașterii Naționale, patronat de rege).

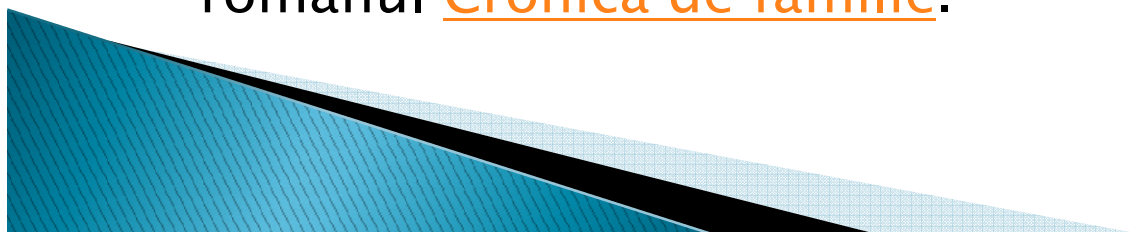
Viata

- ▶ Carol s-a căsătorit pentru prima oară la Odessa, Ucraina pe 31 august 1918, în contradicție cu statutul Casei Regale, cu Ioana Maria Valentina Lambrino, („Zizi” Lambrino) (1898–1953), fiica unui general român; căsătoria a fost anulată prin sentința a Tribunalului Ilfov în 1919, deoarece statutul Casei regale interzicea o căsătorie cu o persoană dintr-o familie autohtonă^[1], dar relația dintre cei doi a continuat și ulterior s-a născut un fiu considerat ca ilegitim, Mircea Gregor Carol Lambrino. Carol s-a căsătorit, la Atena, Grecia (10 martie 1921) cu principeasa Elena a Greciei și Danemarcei. În cadrul acestei căsătorii s-a născut, pe 25 octombrie 1921, prințul Mihai. Acest mariaj s-a deteriorat la scurt timp prin aventura regelui cu Elena Lupescu (cunoscută ca „Magda Lupescu”, 1895–1977), fiică a lui Nicolas Grünberg, un farmacist evreu, botezat creștin-ortodox, care a adoptat numele de Nicolae Lupescu. Elena Lupescu a fost inițial soția ofițerului de armată Ion TâmpEANU.

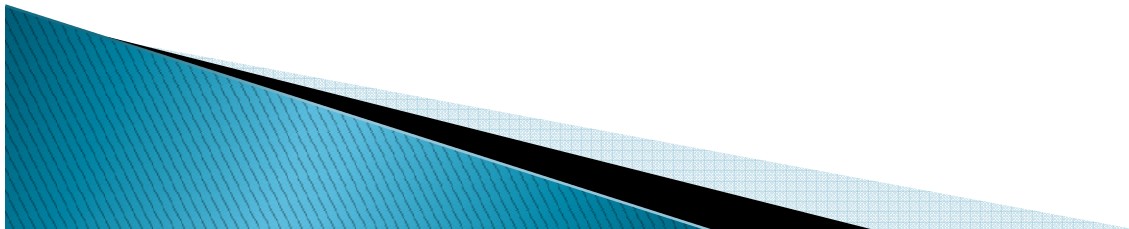
Biografia

- ▶ Carol a cauzat un alt scandal când a renunțat la succesiune în decembrie 1925. A profitat de o îndatorire dinastică, reprezentarea Familiei Regale la o înmormântare în Marea Britanie, pentru a rămâne în străinătate, unde s-a întâlnit cu Elena Lupescu. Gestul său s-a concretizat într-un act de abdicare semnat la Milano. Întrucât a refuzat să se întoarcă, Regele Ferdinand a hotărât dezmoștenirea lui Carol și îndepărtarea lui Carol de la succesiune, în favoarea fiului minor al acestuia, Mihai, care a devenit rege în iulie 1927. Carol și regina-mamă Elena au divorțat în 1928, la cererea soției. Carol a avut de asemenea un fiu cu o necunoscută, Maria Martini. Pentru toate aceste aventuri istoricii l-au supranumit regele-playboy. Martorii oculari afirmă chiar că ar fi avut o aventură și cu o faimoasă prostituată, Foamea Neagră, din cartierul Crucea de piatră, la București. Episodul este preluat de Petru Dumitriu în romanul Cronică de familie.

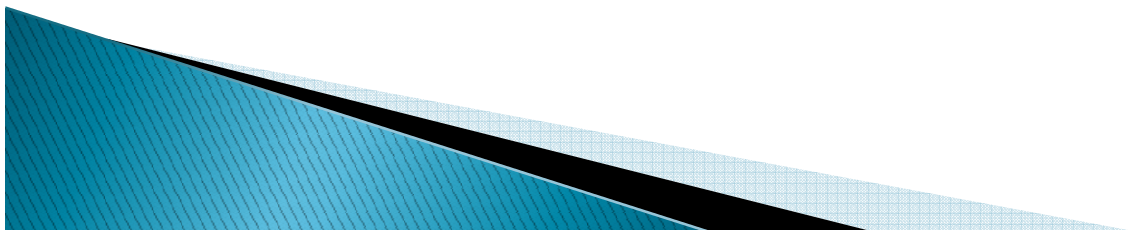
Dictatura 2

- ▶ întorcându-se în țară pe 6 iunie 1930, ajunge la București în acea seară, la ora 22¹⁰. A doua zi, Carol al II-lea a fost aclamat de mii de oameni pe străzi, iar fanfara a cântat „de dimineață până noaptea”. Carol poartă negocieri cu Iuliu Maniu, căruia îi promite să renunțe la relația cu Elena Lupescu, și este proclamat rege după două zile. El o aduce însă pe Elena Lupescu la București și în cele din urmă o exilează pe fosta lui soție. Liderul țărănist Iuliu Maniu, nemulțumit de revenirea Elenei Lupescu în țară a demisionat, iar Carol i-a încredințat guvernul lui Gheorghe Mironescu, care n-a rezistat decât șase luni. Carol numește un cabinet de tehnicieni condus de Nicolae Iorga, care rămâne la putere un an și două luni, din aprilie 1931 până în iunie 1932. Au urmat guverne conduse de Alexandru Vaida-Voievod, I. G. Duca, dr. Constantin Angelescu, apoi patru guverne conduse de Gheorghe Tătărescu, din 5 ianuarie 1934 până în 28 decembrie 1937^[1].

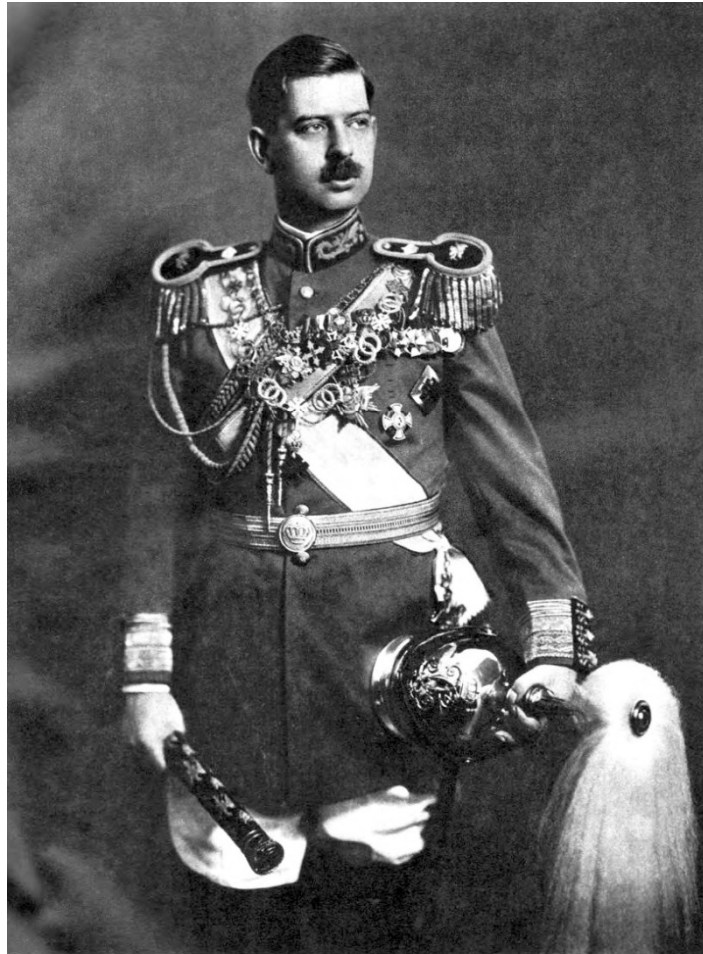

Viata de afaceri

- ▶ În 1935 regele fondează Străjeria, o organizație pentru tineret menită să combată influența legionarilor, aceasta înlocuind toate organizațiile pentru tineret existente anterior.
- ▶ Domnia sa în următorul deceniu va sta sub semnul camarilei, grup de influență implicat în acte de corupție, cel mai faimos fiind Afacerea Skoda. Carol a încercat să influențeze cursul vieții politice românești, în primul rând prin manipularea partidelor Național Liberal și Național Țărănesc și a unor grupări antisemite și din (ianuarie 1938) prin impunerea în 1938 a dictaturii regale.

Poza

MEISAROS EMANUEL

Școala Gimnazială N. Stănescu Baia Mare

Clasa a VII-a

Prof. Breitkopf Marieta

